

Nr 1103

Av herr Wennerfors m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 109, angående vissa organisations- och anslagsfrågor rörande försvaret.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 109 föreslås att Södertörns flygflottilj (F 18) i Botkyrka kommun skall avvecklas och läggas ned som krigsflygflottilj i enlighet med fredsorganisationsutredningens förslag, d. v. s. före 1971.

Den nämnda utredningen påpekar att en indragning av F 18 ur operativ synpunkt betyder — förutom att det totala antalet jaktdivisioner i flygvapnet minskar — att antalet divisioner med direkt inriktning på luftförsvaret av storstockholmsområdet går ned. Vidare framhålls att möjligheterna att upprätthålla kuppberedskap inom östra Mellansverige kommer att minska. Utredningen anser emellertid att flygfältet bör behållas som krigsbas för att minska olägenheterna härav. Även om en sådan anordning bör beaktas bedömer vi att konsekvenserna av indragningen blir synnerligen allvarliga.

Överbefälhavaren anser att man inte nu bör fatta beslut om indragning av ytterligare en flygflottilj utöver Göta flygflottilj (F 9) i Göteborg. Från operativ synpunkt innebär den föreslagna indragningen av F 18 enligt ÖB en allvarlig försvagning av luftförsvaret med genomgripande återverkningar inom en stor del av luftförsvarets krigsorganisation. En indragning av ett antal flygdivisioner är i allmänhet mindre ogynnsam ur operativ synpunkt än indragning av en hel flottilj. Beslutet om indragning bör kunna skjutas något år framåt i tiden, bl. a. med tanke på flygfältets användning i fredsorganisationen.

Länsstyrelsen i Stockholms län framhåller bl. a. följande i sitt remissyttrande:

Botkyrka kommun har beträffande en eventuell indragning av den till Tullinge förlagda Södertörns flygflottilj anfört i huvudsak samma skäl däremot som Täby understrukt i fråga om Roslagens flygkår.

De ovan nämnda skälen är i första hand de konsekvenser som följer av en minskad sysselsättning.

Länsstyrelsen fortsätter:

Då avsikten är att bibehålla området som krigsbas, medför en nedläggning av flottiljen inte att det kan användas för bostadsbebyggelse. Såvitt länsstyrelsen kan bedöma skulle därför en indragning av flottiljen inte medföra några fördelar för samhällsplaneringen inom regionen.

Avslutningsvis konstaterar länsstyrelsen att en nedläggning av Södertörns flygflottilj ur civila synpunkter synes medföra övervägande negativa verkningar, eftersom några problem med hänsyn till samhällsplaneringen inte föreligger. Vidare framhålles att flottiljen ur sysselsättnings synpunkt har en inte ringa betydelse för kommunen.

Enligt Tjänstemännens centralorganisations statstjänstemannasektion (TCO-S), Statstjänstemännens riksförbund (SR) och Försvarsverkens civila personals förbund (FCPF) bör man inte nu fatta beslut. TCO-S hänvisar härvid till att arbetsmarknadssituationen bör medge en betryggande lösning av uppkommande sysselsättningsproblem. Det är av värde att behålla en »normalflottilj» i Stockholms närhet anser SR, då detta ger möjlighet framför allt för officerare i karriären att växla mellan stabs- och förbandstjänst utan samtida bostadsbyten. FCPF understryker att personalfrågorna inte bör behandlas förrän det definitivt fastslagits vart nuvarande verksamhet skall hänvisas och hur stor del av den övertaliga personalen som härvid kan beredas sysselsättning.

Sammanfattningsvis uppfattar vi de åberopade remissinstansernas skäl som mycket tungt vägande och finner att beslut i nedlägningsfrågan kan uppskjutas utan nämnvärda nackdelar.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 109 i vad avser förslaget om nedläggning av Södertörns flygflottilj.

Stockholm den 4 april 1968

Alf Wennerfors (h)

Allan Åkerlind (h)

Bengt Bengtson (h)

i Solna
